

menys era la Generalitat i Castan
aya... No mana Gil robes? Ja s'ho
paran!
Qui el substituïra? Noms i mes
noms. Cabales de tota mena. Per il
cap a dos quarts de vuit del vesp
es conegué la notícia: el senyor M
nquer i Vinadot aquell que Mac
va treure del Palau de la Genera
tat...

Espectacles Públics

GRAN TEATRE DEL LICEU

Avui, 4 de propietat i abonament a tardes, a les 5:
MADAMA BUTTERFLY
Comitat de la genial artista
TEIKO KIWA
i del cèlebre tenor ANTONI COR-
TIS
D'AMARIS
CARMEN
pels celebrats artistes Fallan,
Power, Altube, Granforte — DI-
JOURS: RIGOLETTO, pels
divos CAPSIR, BASIOLA i el
cèlebre tenor Carlos Merino
Es despatxa a comptaduria
Seguix obert l'abonament espe-
cial als FESTIVALS WAGNER-
MOZART.

PRINCIPAL PALACE

Rambles Centre, 4 - Telèfon 11882
Gran Companyia Dramàtica de
la genial actriu Margarida Xirau

Avui, tarda, a les 5:15 i nit,
a les 10:15. SOROLLOS EXIT de
la comèdia en tres actes, en pro-
sa i vers de Frederic Garreta Lor-
ca: DONA ROSITA LA SOLTE-
RA O EL LENGUAJE DE LAS
FLORES, genial creació de Mar-
garida Xirau — Demà, diumenge,
tarda, a les 5:15. Darrera de:
BODAS DE SANGRE
Nit i cada nit, el gran èxit:
DONA ROSITA LA SOLTEIRA O
EL LENGUAJE DE LAS FLORES
Triomf de MARGARIDA XIRAU

TEATRE BARCELONA

Companyia de CARMÉ DIAZ

Avui, tarda, a les 3:30, sessió
popular. Butaques de primera
classe
LA RISA
A les 6 i a les 10:15:
Mi hermana Concha
èxit grandios de Quintero i Gui-
llén.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes
dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 4:15, el car-
tell més còmic de Barcelona:
L'AMOR FA MIRACLES
TOT PER UN XIQUET
Nit, a les 10:15:
EIXOS CASEROS
TOT PER UN XIQUET
L'obra més graciosa de l'any
Tota la representació amb rialla

TEATRE POLIORAMA

Companyia de M. FERNANDA
LABORDA DE GUEVARA

Avui, tarda, a les 4, sessió espe-
cial. 2 obres, dels germans
Quintero:
EL GENIO ALEGRE
AMORES Y AMORIOS
Avui, ESTRENA de:
MARIA DE LA O

Llegiu LA HUMANITAT

A POLLO

Telèfon: 15943 - 12125
Companyia Lirica - Andalus d'A.
Alcoriza, del Teatre Ideal, de
Madrid

Avui, tarda, a les 4:50 i nit,
a les 10:
Una estrella i un lucero
Principals interpretes, DIVOS DE
L'ART ANDALUS: Estrellita Cas-
tro, Nino de Utrera, Peña (III),
Nino Sogueras, més de 200 rep-
resentants, el millor i més com-
plet conjunt artístic. LA BU-
TACA MÉS CORTA, 4 ptes.
CINCUENARS 3 ptes. GARDAL,
1 PTA. - DIMECRES, estrena
del poema líric arrelat en 3
actes i 9 quadros, de l'oxissim-
a presentació:
LUCES DE ANDALUCIA

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026
Companyia Argentina de Comè-
dies de PAULINA SINGERMAN

A les 3:30: UN BEBE DE PA-
RIS, A les 6 i 10:15:
Una chica ultramoderna
Dues obres delicioses, dues il-
lusions d'opònim, per PAULINA
SINGERMAN. — Demà, a les
5:30 i 10:15: UNA CHICA UL-
TRAMODERNA. D'opus.
ESTRENA de l'obra de Franz Mol-
tar: LILITH, traducció de Ri-
card Liliem.

TEATRE NOVELTATS

Companyia CATALA
Companyia NICOLAU-MARTORI

Avui, diumenge, a dos quarts
de quatre. ESPECTACLE PER A
INFANTS. Darrera representació
irresistible de la pandora en
3 actes i 7 quadros, de Fel-
li Torres: LA VENAFUERA, per la
seva creadora FARRA FORTES.
A tres quarts de 6 i a un
quart d'onze. El grandios èxit
de Liliu Elies:

Amalia, Amèlia i Emilia
L'èxit de l'any. — Demà, diumenge,
tarda i nit i cada dia:
Amalia, Amèlia i Emilia

TEATRE VICTORIA

Companyia Lirica d'ANTONI
PALACIOS

Avui, diumenge, tarda, a les
3:30. 1er. LA CANCIÓN DEL
OLVIDO. 2on. Actes 1er, i
2on. de EL CONQUE DE LUXEM-
BURGO — 3er. MARUKA. — Nit,
a les 10:15. 1er. LA CANCIÓN
DEL OLVIDO. 2on. LA MON-
TERIA. — DIA 20, ESTRENA A
ESPAÑA:
LA DAMA DEL SOL
d'A. de Prada i mestre Padilla.

TEATRE NOU

GRAN COMPANYIA LIRICA
Divo bariton PAU HERTOGS

Avui, diumenge, tarda, a les
3:30. Programa Monstre, 5 AC-
TOS: 6. LA CANCIÓN DEL OL-
VIDO. 7. LOS DE ARAGON. —
LA DUQUESA DEL TABARIN, per
M. García, P. Hertogs, Q. Alca-
raz Segura, Gorbila. — Nit,
a les 10. EL MILLOR CARTELL
DE BARCELONA: LA DOLORES.
SA, per M. Martín, Y. Andrell.
— LA DUQUESA DEL TABARIN, pels
artistes de la tarda — DILLUNS:
Arques, 3 ptes. Tarda: LA
VIEJECITA. — LA DUQUESA DEL
TABARIN. — Nit, butaques a
2 ptes: LA VIEJECITA i LA DU-
QUESA DEL TABARIN. — Di-
viendres, dia 20, ESTRENA de la
sarsuela:
LA MESONERA DEL LLANO

TEATRE COMIC

PALAU DE LA
REVISTA

Companyia dirigida
per José Santpere

Tarda, a les 5:
Nit, a les 10:15:
El meravellós es-
pectacle
MAPY
MORENO

TEATRE BARCELONA

Companyia de CARMÉ DIAZ

Avui, tarda, a les 3:30, sessió
popular. Butaques de primera
classe
LA RISA
A les 6 i a les 10:15:
Mi hermana Concha
èxit grandios de Quintero i Gui-
llén.

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia de comèdies valencianes
dirigida per PEPE ALBA

Avui, tarda, a les 4:15, el car-
tell més còmic de Barcelona:
L'AMOR FA MIRACLES
TOT PER UN XIQUET
Nit, a les 10:15:
EIXOS CASEROS
TOT PER UN XIQUET
L'obra més graciosa de l'any
Tota la representació amb rialla

TEATRE POLIORAMA

Companyia de M. FERNANDA
LABORDA DE GUEVARA

Avui, tarda, a les 4, sessió espe-
cial. 2 obres, dels germans
Quintero:
EL GENIO ALEGRE
AMORES Y AMORIOS
Avui, ESTRENA de:
MARIA DE LA O

Llegiu LA HUMANITAT

A POLLO

Telèfon: 15943 - 12125
Companyia Lirica - Andalus d'A.
Alcoriza, del Teatre Ideal, de
Madrid

Avui, tarda, a les 4:50 i nit,
a les 10:
Una estrella i un lucero
Principals interpretes, DIVOS DE
L'ART ANDALUS: Estrellita Cas-
tro, Nino de Utrera, Peña (III),
Nino Sogueras, més de 200 rep-
resentants, el millor i més com-
plet conjunt artístic. LA BU-
TACA MÉS CORTA, 4 ptes.
CINCUENARS 3 ptes. GARDAL,
1 PTA. - DIMECRES, estrena
del poema líric arrelat en 3
actes i 9 quadros, de l'oxissim-
a presentació:
LUCES DE ANDALUCIA

TEATRE ROMEA

Telèfon 22026
Companyia Argentina de Comè-
dies de PAULINA SINGERMAN

A les 3:30: UN BEBE DE PA-
RIS, A les 6 i 10:15:
Una chica ultramoderna
Dues obres delicioses, dues il-
lusions d'opònim, per PAULINA
SINGERMAN. — Demà, a les
5:30 i 10:15: UNA CHICA UL-
TRAMODERNA. D'opus.
ESTRENA de l'obra de Franz Mol-
tar: LILITH, traducció de Ri-
card Liliem.

TEATRE NOVELTATS

Companyia CATALA
Companyia NICOLAU-MARTORI

Avui, diumenge, a dos quarts
de quatre. ESPECTACLE PER A
INFANTS. Darrera representació
irresistible de la pandora en
3 actes i 7 quadros, de Fel-
li Torres: LA VENAFUERA, per la
seva creadora FARRA FORTES.
A tres quarts de 6 i a un
quart d'onze. El grandios èxit
de Liliu Elies:

Amalia, Amèlia i Emilia
L'èxit de l'any. — Demà, diumenge,
tarda i nit i cada dia:
Amalia, Amèlia i Emilia

TEATRE VICTORIA

Companyia Lirica d'ANTONI
PALACIOS

Avui, diumenge, tarda, a les
3:30. 1er. LA CANCIÓN DEL
OLVIDO. 2on. Actes 1er, i
2on. de EL CONQUE DE LUXEM-
BURGO — 3er. MARUKA. — Nit,
a les 10:15. 1er. LA CANCIÓN
DEL OLVIDO. 2on. LA MON-
TERIA. — DIA 20, ESTRENA A
ESPAÑA:
LA DAMA DEL SOL
d'A. de Prada i mestre Padilla.

URQUINAONA

Avui, diumenge, Tarda, a les
3:30. Sessió numerada, a les 6
i nit, a les 10. El gran èxit:
La llamada de la Sava
per Clara Gable, Jack Oakie
i Loretta Young. — Es despat-
xen localitats per a la sessió de
les 6.

COLISEUM

Avui, tarda, dues sessions. A
les 3:30 i a les 6 ESPECIAL. Nit,
a les 10. Darreres projeccions
d'aquest programa: HOMEROS
CONTRA PELOS (documental),
PARAMOUNT NEWS Num. 14
(revista), BETTY SE VUELVE
SIRENA (Dibuxi).

MUNDOS PRIVADOS

per Claudette Colbert i Charles
Boyer — (Es un programa PA-
RAMOUNT)

Demà, tarda, ESTRENA de
LA GRAN DUQUESA DE CA-
MARERO, per Bina Crosby i Kit-
ty Carlisle.

Llegiu LA HUMANITAT

FANTASIO

Avui, matinal, a les 11. Tarda,
de 3:30 a 5:45. A les 6 numerada
i nit, a les 10. Gran èxit d'Anny
Ondra en la deliciosa comèdia
KNOCK-OUT
amb Max Schmeling

SAVOY

Passos de Gràcia, 86 Tel. 78988

Les darreres notícies del món
Sessió continua de 3 tardes a 1
matinada. Butaca, 1 pta. NO-
TICIARIS: FOX MOVIE TONE
FRANCE ACTUALITATIS. EL
XOXO. NOCHE DE AFICIONA-
DOS. FOX. L'Emocionant docu-
mental

ABISINIA

Avui, MATINAL. — Contina-
dura d'1 a 1. Butaca, 1 pta. In-
fantil, a les 3:30. Butaca, 150:
5 DIBUJOS NOTICIARIS. EL
JINETE DEL OCASO, per Buk
Jones (cavallista). En aquesta
sessió es rifarà entre els infants
especial, a les 6. Butaca, 250: PAZ
EN LA TIERRA, per Franchot
Tone i Madeleine Carroll, amb
el programa de la setmana —
Nit, Continua de 9 a 1. Butaca,
1 pta. — Es despatxen localitats
numerades.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL:
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
EL LOBO HUMANO, per Henry
Hull i Warner Oland. A les 10:15:
CRIBRE LA HISTORIA, per Zasu
Pitts.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: EL MILDRED DROOP, per
Claude Rains, RIVA-
LES, per Charles Bickford.
EXCELSIOR:
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
UNA NOCHE DE AMOR, per Grace
Moore. LA MUJER TRIUNFA, en
espanyol, per Joan Blondell, DI-
BUXOS, Nit, a les 10. EL CACI-
QUE, en espanyol, per Will Ro-
gers.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: CONTRA EL IMPERIO DEL
CRIMEN, per James Cagney; EL
BAILE DEL SAVOY, per Gitta Alpar; NO-
BLESIA HÍVIA, en espanyol,
per Shirley Temple. UN PAIR DE
BOZAROVES, en espanyol, per
Victor Mc. Laglen i Edmund Love.
HOLA VECINO, per la Pandilla.
NIT: EL CACIQUE, en espanyol,
per Will Rogers.
DIBUJOS, Nit, a les 10. UN TIPO
FRESCO, per James Dunn.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: UNA AVENTURA EN PALA-
CIO, per Gustav Froelich. CHAR-
LE CHAN EN EGIPTE, per War-
ner Oland. VIDAS ROSAS, pro-
ducció espanyola, per Lupita To-
var.

ALIANÇA (P.N.)
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
EL LORO HUMANO, per Henry
Hull i Warner Oland. A les 10:15:
CRIBRE LA HISTORIA, per Zasu
Pitts.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: CONTRA EL IMPERIO DEL
CRIMEN, per James Cagney; EL
BAILE DEL SAVOY, per Gitta Alpar; NO-
BLESIA HÍVIA, en espanyol,
per Shirley Temple. UN PAIR DE
BOZAROVES, en espanyol, per
Victor Mc. Laglen i Edmund Love.
HOLA VECINO, per la Pandilla.
NIT: EL CACIQUE, en espanyol,
per Will Rogers.
DIBUJOS, Nit, a les 10. UN TIPO
FRESCO, per James Dunn.

FEMINA

Avui, GRANDIOS ÈXIT:
EL HEROE PUBLICO Num. 1
per Lionel Barrymore, Chester
Morris, Joseph Calleia, Jean Ar-
thur i Louis Stone. Secrets de
la guerra contra el crim. Pro-
ducció Metro Goldwyn Mayer.

Avui, matinal, a les 11. Tar-
da, a les 3:30. A les 6, especial
numerada i a les 10.

MARYLAND

PI Urquinaona 5. Telèfon 21888

Matinal, a les 11. Tarda, 3:30
i 6 (numerada). Nit, a les 10:
PANIC EN EL PINNIO (dibuxos
color); NOTICIARI FRANCE AC-
TUALITATS;
E F I S O D I J
admirable creació de Paula Wes-
sely protagonitzada de Masarada
Freus: Matinal, 1:55. Tarda, 1
nit, 2:50. A les 6 numerada, 4:40.
Imposos compresos.

METROPOL

Lliria, 116 Telèfon 81222

Tarda, a les 3. Sessió numera-
da a les 6 i nit, a les 10:
NIDO DE AGUILAS
(A les 3 i 6:05, per Valloca Beery)
NOBLEZA BATONRA (4:27 i 7:44)
per Imperio Argentina. — Nit,
el mateix programa — PREU:
1:50. Sessió numerada, 2:50 ptes.

TIVOLI

Avui, diumenge, a les 11 (ma-
tinal, tarda, a les 3:30 i 6 (nu-
merada). Nit, a les 10. Artistes
Associats, S. A. presenta:
EL CONDE DE MONTECRISTO
EXIT SOROLLOSI

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Sessió una res-
seia. NOTICIARI D'OCUMEN-
TALS VIATGES, etc.

Tots els dies, tarda, a les 5, i
nit, a un quart d'onze

TEATRE NOVELTATS

COMPANYIA NICOLAU-MARTORI

Avui, diumenge, tarda, a les
3:30. Sessió numerada, a les 6
i nit, a les 10. El gran èxit:
La llamada de la Sava
per Clara Gable, Jack Oakie
i Loretta Young. — Es despat-
xen localitats per a la sessió de
les 6.

COLISEUM

Avui, tarda, dues sessions. A
les 3:30 i a les 6 ESPECIAL. Nit,
a les 10. Darreres projeccions
d'aquest programa: HOMEROS
CONTRA PELOS (documental),
PARAMOUNT NEWS Num. 14
(revista), BETTY SE VUELVE
SIRENA (Dibuxi).

MUNDOS PRIVADOS

per Claudette Colbert i Charles
Boyer — (Es un programa PA-
RAMOUNT)

Demà, tarda, ESTRENA de
LA GRAN DUQUESA DE CA-
MARERO, per Bina Crosby i Kit-
ty Carlisle.

Llegiu LA HUMANITAT

FANTASIO

Avui, matinal, a les 11. Tarda,
de 3:30 a 5:45. A les 6 numerada
i nit, a les 10. Gran èxit d'Anny
Ondra en la deliciosa comèdia
KNOCK-OUT
amb Max Schmeling

SAVOY

Passos de Gràcia, 86 Tel. 78988

Les darreres notícies del món
Sessió continua de 3 tardes a 1
matinada. Butaca, 1 pta. NO-
TICIARIS: FOX MOVIE TONE
FRANCE ACTUALITATIS. EL
XOXO. NOCHE DE AFICIONA-
DOS. FOX. L'Emocionant docu-
mental

ABISINIA

Avui, MATINAL. — Contina-
dura d'1 a 1. Butaca, 1 pta. In-
fantil, a les 3:30. Butaca, 150:
5 DIBUJOS NOTICIARIS. EL
JINETE DEL OCASO, per Buk
Jones (cavallista). En aquesta
sessió es rifarà entre els infants
especial, a les 6. Butaca, 250: PAZ
EN LA TIERRA, per Franchot
Tone i Madeleine Carroll, amb
el programa de la setmana —
Nit, Continua de 9 a 1. Butaca,
1 pta. — Es despatxen localitats
numerades.

EMPRESA CAPITOL

CAPITOL:
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
EL LOBO HUMANO, per Henry
Hull i Warner Oland. A les 10:15:
CRIBRE LA HISTORIA, per Zasu
Pitts.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: EL MILDRED DROOP, per
Claude Rains, RIVA-
LES, per Charles Bickford.
EXCELSIOR:
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
UNA NOCHE DE AMOR, per Grace
Moore. LA MUJER TRIUNFA, en
espanyol, per Joan Blondell, DI-
BUXOS, Nit, a les 10. EL CACI-
QUE, en espanyol, per Will Ro-
gers.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: CONTRA EL IMPERIO DEL
CRIMEN, per James Cagney; EL
BAILE DEL SAVOY, per Gitta Alpar; NO-
BLESIA HÍVIA, en espanyol,
per Shirley Temple. UN PAIR DE
BOZAROVES, en espanyol, per
Victor Mc. Laglen i Edmund Love.
HOLA VECINO, per la Pandilla.
NIT: EL CACIQUE, en espanyol,
per Will Rogers.
DIBUJOS, Nit, a les 10. UN TIPO
FRESCO, per James Dunn.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: UNA AVENTURA EN PALA-
CIO, per Gustav Froelich. CHAR-
LE CHAN EN EGIPTE, per War-
ner Oland. VIDAS ROSAS, pro-
ducció espanyola, per Lupita To-
var.

ALIANÇA (P.N.)
Avui, matinal, a les 10:30. Tar-
da, sessió continua de 3 a 12:30:
EL LORO HUMANO, per Henry
Hull i Warner Oland. A les 10:15:
CRIBRE LA HISTORIA, per Zasu
Pitts.

Demà, diumenge, canvi de progra-
ma: CONTRA EL IMPERIO DEL
CRIMEN, per James Cagney; EL
BAILE DEL SAVOY, per Gitta Alpar; NO-
BLESIA HÍVIA, en espanyol,
per Shirley Temple. UN PAIR DE
BOZAROVES, en espanyol, per
Victor Mc. Laglen i Edmund Love.
HOLA VECINO, per la Pandilla.
NIT: EL CACIQUE, en espanyol,
per Will Rogers.
DIBUJOS, Nit, a les 10. UN TIPO
FRESCO, per James Dunn.

FEMINA

Avui, GRANDIOS ÈXIT:
EL HEROE PUBLICO Num. 1
per Lionel Barrymore, Chester
Morris, Joseph Calleia, Jean Ar-
thur i Louis Stone. Secrets de
la guerra contra el crim. Pro-
ducció Metro Goldwyn Mayer.

Avui, matinal, a les 11. Tar-
da, a les 3:30. A les 6, especial
numerada i a les 10.

MARYLAND

PI Urquinaona 5. Telèfon 21888

Matinal, a les 11. Tarda, 3:30
i 6 (numerada). Nit, a les 10:
PANIC EN EL PINNIO (dibuxos
color); NOTICIARI FRANCE AC-
TUALITATS;
E F I S O D I J
admirable creació de Paula Wes-
sely protagonitzada de Masarada
Freus: Matinal, 1:55. Tarda, 1
nit, 2:50. A les 6 numerada, 4:40.
Imposos compresos.

METROPOL

Lliria, 116 Telèfon 81222

Tarda, a les 3. Sessió numera-
da a les 6 i nit, a les 10:
NIDO DE AGUILAS
(A les 3 i 6:05, per Valloca Beery)
NOBLEZA BATONRA (4:27 i 7:44)
per Imperio Argentina. — Nit,
el mateix programa — PREU:
1:50. Sessió numerada, 2:50 ptes.

TIVOLI

Avui, diumenge, a les 11 (ma-
tinal, tarda, a les 3:30 i 6 (nu-
merada). Nit, a les 10. Artistes
Associats, S. A. presenta:
EL CONDE DE MONTECRISTO
EXIT SOROLLOSI

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Sessió una res-
seia. NOTICIARI D'OCUMEN-
TALS VIATGES, etc.

ELS ESPORTS

Comentaris
al combat Uzcudun - Louis
El vencedor del basc lluitarà el mes
de juny contra Schmeling

Nova York, 14. — En tenir el matx
tan transcendental desallia que,
migrat esser esperat a Nova York,
no per això ha estat menys impres-
sionant, a causa del sempre casen-
dent de Paulino, els crítics reunits
al voltant del ring i els primers fi-
gures oficials i els grans boxadors
es ratificaven en la impressió que
Joe Louis no té adversari i que es
ell el veritable campió mundial. Una
imatge del combat, que ha estat
molt celebrada per l'exactitud que
reflecteix, ha estat la que ha fet el
President de la Comissió de l'Estat
de Nova York, el qual ha dit que en
aquesta batalla entre dos llers, la
serpent ha vençut la tortuga.

Efectivament, en el primer assaig,
que se l'ha adjudicat Paulino, s'ha
vist que el negre, que no havia tro-
bat en la seva vida un adversari que
sabés cobrir-se per tal d'evitar
els seus potents i ràpids cops,
es trobava desorientat i no
sabia a quins mitjans recórrer per
tal d'obrir la guàrdia del seu con-
trincant, Paulino, avançant ambien-
titud, amagant el cap rera les seves
fermes extremitats, es presentava
molt més voluminos, però també
molt més baix que el seu rival, puix
que Louis combat sempre amb la
seva guàrdia alta i disposat a apli-
car els seus ràpids i potents cops.

Pou en el quart round quan, tal-
ment com una serp trinxada, colpí el
seu adversari. La caiguda de Pauli-
nou espectacularíssima, puix que
per la força del terronisme uppercut,
fou projectat d'esquena sense sentit.
Seria molt difícil trobar un altre
boxador que hagués pogut anar al

la humanitat

EDITORIAL (LIBERTAT) S. A.

Redacció i Administració

RONDA UNIVERSITAT 26

Tel. 21.122

Impremta

TALLERS NUM 4

1816101 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, un mes 350 pes.

Fora, un trimestre 1050 "

Amèrica Llatina i Portugal

un trimestre 1200 "

Altres països, un trimestre 1700 "

Els separadors

Heus ací unes magnífiques parades que Robert Castorido, mestre de república i de periodistes, publica a El Divino.

«Els separadors són els patriotes, els que califiquen de antepatriotes a los verdaders patriotes. Los que tacharon de filibuster y de traidor a España a dos Francisco Pi y Margall. Los que continúan el centralismo con la unidad de la nación. Los que creen separar la autonomía y antiespañol el federalismo.

El señor Calvo Sotelo, ministro paisano, que no civil, como repite don Miguel Unamuno en casos como este, de la dictadura del general don Miguel Primo de Rivera, toco la gaita heroica y fue unido con el cielo santo del divino patriotismo por el presidente del Consejo de ministros.

Se exorcizó, inflamado de entusiasmo patriótico, el señor Chapaprieta, que el Gobierno ataca al paisano del elector benito y del eminente patriota señor Martínez Arriola, ex gobernador militar de Barcelona, esa bien. También puede pasar que se suponga a las Cortes boquiabiertas ante el señor Calvo Sotelo. Pero lo que ya no está bien ni puede pasar, es que se anime gratuitamente que toda España ayude al patriotismo del señor Calvo Sotelo. Yo soy tan español como el señor Chapaprieta y a mí no me enterece la gaita patriótica que toca el señor Calvo Sotelo, tan bien como el mejor galero de su tierra.

El señor Calvo Sotelo es monárquico, y reyes, que consideraban patrimonio suyo la nación, separaron de Castilla a Portugal. Y otros reyes perdieron el Rosellón y la Cerdeña, tan españoles como pueden serlo de Urgel y Tortosa. Por luchar estupidamente en favor de aspirantes al trono de España, perdieron españoles monárquicos Gibraltar. Otros españoles, también monárquicos, gastaron en dilucidar derechos entre Borbones, la sangre y el dinero que para rescatar el país era necesaria. Y el amor de Cataluña lo separó ciertamente, el que se gloribia de ser descendiente de Felipe V.

Con los reyes han cooperado los jesuitas eficazmente en la tarea separadora.

Católico a macha martillo era don Sabino Arana. Obedientes a Deusto han sido los nacionalistas vascos más decididamente separatistas. Un republicano español, denostado por los compinches de Calvo Sotelo, el insigne novelista Blas Ibáñez, es el autor de «El intruso», novela encaminada a descubrir las arterias antiespañolas de la Compañía de Jesús y a combatir el separatismo.

Contra la caterva clerical, jesuita y separatista han luchado bravamente los jóvenes republicanos, mientras el señor Calvo Sotelo, todo el Gobierno de que formaba parte, protegía y mimaba a los plutócratas nacionalistas y ajustados. Chapaprieta es un candidato, que no distingue al separador fascista ex ministro de la dictadura, del patriota abominador del separatismo.

Repitió el señor Calvo Sotelo contra los nacionalistas vascos los mismos argumentos que dirigieron el y otros como el contra los nacionalistas catalanes que acudida el señor Cambó, y el señor Chapaprieta se sienta tan ricamente en el mismo banco azul que el señor don Pedro Rahola, representante en el Gobierno del señor Cambó y del nacionalismo ligero catalanista.

El règim de censura

Solidaridad Obrera condena energicament la censura.

«Hay cosas que no se pueden tocar. Hay hombres sobre los cuales es imposible hacer un juicio o someterlos a la crítica más suave. Estos hombres gozan de la intangibilidad más absoluta.

Claro está que esta intangibilidad la crean los mismos hombres que se han de servir de ella y la emplean como una coraza, como una defensa, como una muralla ciclopea. Uno de estos hombres intangibles en la situación política actual es Gil Robles. El jefe de la Ceda, a raíz de la revolución de Asturias, instituyó la censura para la Prensa.

La censura ha venido actuando desde entonces con alternativas malignas y benévolas, más malignas que benévolas. Y con censura para

la Prensa, con las cárceles abarrotadas, prohibida la libertad de reunión y de expresión se puede gobernar magníficamente.

Un Gobierno establece la censura —arbitrariamente siempre, ilegítimamente siempre—, para no dejar publicar sino aquello que le interesa y conviene. Cuando la censura está en pie se publica, no lo que el periodista quiere, sino lo que el Gobierno tiene a bien de darle decir. Si hay algo en lo que dice que molesta, indigna o hiera al Gobierno, la censura lo tacha, y las cosas no ven la luz pública. Todo queda salvado menos la libertad del pensamiento, que con esto sufre una afrenta. El caso del periodista de «La Libertad», Gómez Hidalgo, merece un comentario. Es algo monárquico. Escribe un comentario y este comentario pasa por la censura. La censura no lo tacha; no veía en el nudo lúpulo ni púgil. Pero al salir a la luz pública el nombre intangible se queja, se queja ante un juez, y el periodista es detenido e ingresa en la cárcel. El censor hubiera podido tachar el comentario y no hubiera pasado nada. Si hay responsabilidad, toda ella es del que maneja con torpeza el lápiz rojo.

Quina mena d'honor?

Política dedica les següents parades a Santiago Aldá-chir monárquic, avui radical — que ens plau reproduir:

«El señor Alba es hombre de resoluciones trascendentes y repentinas. Hace cinco años, cuando la República estaba ya dando alabanzas apremiantes a las puertas de la ciudadela oficial, comiéndola a rendición, el señor Alba, ausente de España todavía, rompió el silencio tenaz que venía guardando desde que la Dictadura —es decir, el rey—, le obligó a expatriarse a toda prisa. Preocupaba mucho a los ingeniosos del silencio del señor Alba. ¿Qué será lo que diga la esnigme? La esnigme habló, por fin, cuando ya los españoles

tenían resuelto su camino. Así y todo, aun podía esperarse, y bien venida, una actitud gallarda del ausente. Pocas voces habrán sido esperadas con más curiosidad, y habló el señor Alba. Hablo para transmitirlos la melancolía que le producían los días nublados de París, recordando el cielo azul de España. ¡Ah, la tristeza entranable del «tercerado»! Trisemente, a lo largo de unas cuantas columnas de prosa compacta, el señor Alba nos hizo esta confesión sensacional: no era en la República. Esperaba que la República iniciara una serie de desgracias sin cuento si llegaba a triunfar. No podía, por patriotismo, sentirse republicano. Lo que no esperaba el señor Alba es que a los dos años de instaurada la República —a pesar suyo—, se viera el presidente una Cámara que se llama republicana y estaría a punto de ser jefe de Gobierno. Con la monarquía no ocurrían esos milagros.

Ahora se nos aparece el señor Alba como el atesorador más resuelto de la Constitución y el sostenedor más enardecido de los fueros parlamentarios. Cuestión de honor son para el señor Alba las prerrogativas del Parlamento. Cuestión de honor... ¿Qué suerte de honor? Porque esos gestos heroicos del señor Alba se nos antojan tan tardíos como su republicanismo.

Les dretes

«Diu La Libertat: «Los insanes graves y solemnes por que atraviesa la República, precursor de grandes cambios en las rutinas y orientaciones de nuestra política, deberían servir de lección a las derechas. Lejos de eso, se aferran a sus prejuicios y se mantienen cada hora más adheridos a sus egoísmos y preocupaciones. ¿Se han dado cuenta de adónde van? ¿Tienen conciencia del porvenir que están labrando?

Toda su táctica es resistir; todo su afán, no ceder. Esta intransigencia les llevaría a la catástrofe. ¡Serán muchos los que se alegren!

FABRICA DE RELLOJES KRONOS

kambia Canaïeres, núm 3. (xamfrà Tallers)

LA CULTURA

ELS CURSETISTES DEL 33 I LES TASQUES DEL PATRONAT ESCOLAR DE BARCELONA

Som jègats de publicar la nota següent:

«Els que sotagisim, cursetistes del 1935, per tal d'evitar les acusacions que han estat objecte, i aclarir les males interpretacions que algunes gestions han provocat, es veuen en el desir de manifestar que no tenen, ni han tingut mai, el propòsit de dificultar o desacreditar les tasques del Patronat Escolar de Barcelona, del qual en són decidits defensors.

Nosaltres, degut a unes disposicions legals, forem destinats, amb data 11 de novembre del 1934, a Grups Escolars del Patronat Escolar de Barcelona, on, per no trastornar ni perjudicar en absolut l'ur funcionament, venim realitzant totes aquelles tasques extraordinàries que en ells es verifiquen, malgrat no haver-ne obtingut gratificació.

Ens hem mantingut en un ritme de treball per camí de les nostres deures, i, actualment, per tal de seguir facilitant les tasques d'aquest Patronat, els de nosaltres exercim, degut a un trasllat provisional, a Grup de l'extraradi de la ciutat, tot i les dificultats i perjudicis que això ens ocasiona.

Tota aquesta actuació ve a demostrar, d'una manera clara i precisa, la nostra adhesió a la Patronat Escolar i el desig que hem tingut i tenim de col·laborar-hi.

Som els primers a desitjar el seu normal funcionament i no dubtem que aquesta actitud serà reconeguda

per tothom. — Barcelona, 10 de desembre del 1935.

Mercé Ribalta, B. Moya, Mercé Montoli, Cabanac, Mercé Manresa, Soler, M. L. Faró, Josepa Abadía, Quera, Josep Lluís, Ricard, Elia, Pons, Modest Béch, J. Riera, Tomás, J. M. Fyfe, Maria Valls, Emilia Ibáñez, Carme Ciudad, Enriqueta Canals, Jesús Mercadé, M. Teresa Taxor, Assumpció Llorens, Maria Llenas, Rafael Prats, Josep Virgili, Amalia González, Guat, Domènec, Ros F. M. del «la Puig Carrera, J. Solé, Rita Vallès, Torrent, Galetà, Delhom, J. M. Lluhom, M. Llorca, Josepa Escalada.

ARRIBAT L'ABANDONAMENT

Els infants van pels carrers fets uns trinxeraires...

El passat dijous a la tarda, es reuniren els professors particulars que tenen alumnes del districte Vè, per a estudiar el problema de centenars de nens i nenes, que no tenen escola ni mitjans, van abandonats pels carrers. Per completa unanimitat s'ha acordat adreçar-se al gestor de Cultura, per mitjà del Comité de l'Escola Particular, perquè l'Ajuntament gestori de preocupi primer i principalment el donar acolliment i d'obrir que assistien a les escoles públiques aquelles infelices criatures.

Es per aquest motiu que els esmentats professors particulars s'en carregaren la missió de coneccionar uns llistes, amb els noms dels nens i nenes que es troben en tan deplorable estat, amb la fi que immediatament l'Ajuntament gestori de Barcelona procuri ingressar-los als Grups Esos lars.

Demà comencen les vacances universitàries

D'acord amb el que prescriu el calendari escolar, demà diàluns començaran les vacances de Nadal tots els Centres docents de jurisdicció universitària.

Les tasques es perllongaran fins el dia 8 de gener del 1936.

Més protestes pel decret que retorna els Grups Escolars als jesuïtes

Ha estat ad «cat e. telegrama següent:

«Federación Asociaciones Padres Alumnos Escuelas Públicas Salvadell, transmite... E. si mal energia protesta por De reto último Gobierno República por cual se reintegró cierta sociedad. Andolmia editores, d'educació, ensenyança Barcelona. Quedan sin escuela mas tres mil niños p'ra veros. Hogares encamandamente V. E. impida realización «positos: contra cultura, oases odiasas. — Segura, presidente; Bracons, secretario.

Els partits polítics de Catalunya davant del problema de la cultura obrera

L'Associació Universitaria Obrera, organitzada per al proper mes de gener, un cicle de conferències, en el qual els partits polítics i socials de Catalunya, exposin la posició de

EL TREBALL

REFLEXIONS

Entorn de la vaga de Terrassa

Es molt freqüent a casa nostra el tipus de mig senyor o mitja senyora que, amb aires de superioritat i amb rúbica de qüestions de «dretes» es miren per damunt l'espallia als treballadors manuals, quan ells, en realitat, la major part de les vegades no són altra cosa que uns treballadors mes, que uns explotats més, però que suporten a gust l'explotació que sofreixen amb tal que, exteriorment, puguin semblar alguna cosa. Abans als rengles dels treballadors hi havia una mica de pietat, però ara no hi ha més pietat, ara hi ha més odi.

D'altra banda, la nostra petita burgesia té també un percentatge relativament elevat de tipus esmentats, molt especialment entre els botiguers de les petites botigues.

D'altra banda, el moment en que uns altres patien una vaga, entre els ciutadans s'establien dos bandos: els que hi van a favor i els que en són contraris. Els tipus que hem descrit abans sempre els trobarem entre els segons. Ara, en la vaga de Terrassa, hem vist confirmada, una vegada més, aquesta afirmació. En la major part de les botigues nom no estava pas per la vaga, i era freqüent sentir dir: «que volen ara aquesta amb la vaga, encara no guanyen prou? Són els obrers que guanyen més i encara es queixen. I aquestes paraules no revelaven altra cosa que l'enveja dels altres treballadors, d'uns petits burgesos, que sembla que desitgin no arribar a guanyar els mesos, sinó que els altres guanyin menys, sent així el foc dels patrons. ¿Qui se'n beneficia d'això?

Recordem que la justament un any, per aquest mateix temps, ens trobàvem en una ciutat de França, de característiques molt semblants a Terrassa, i en la qual els obrers de la indústria tèxtil varen aguantar fermament una vaga de tres mesos per a evitar, també, una reducció de jornals. Una de les coses que més ens va sorprendre d'aquesta vaga fou la manera com varen reaccionar els treballadors mercantils, i els botiguers d'aquella ciutat. Tots, gairebé amb una unanimitat absoluta, es varen posar al costat dels vaguistes, mentre els treballadors mercantils de les altres ciutats no estaven en crisi obrien subscripcions per a ajudar els vaguistes a resistir. Per la seva banda, eren moltes les botigues que anunciaven la protesta i els aparelladors que feien descomptes —entre un 15 i un

25 per 100— a tots els obrers vaguistes que presentessin el carnet del sindicat visitat pel Comité de vaga. D'aquesta manera la vaga fou guanyada.

La manera de procedir dels botiguers de Terrassa i la dels botiguers de la ciutat francesa revelen dues mentalitats. Els nostres botiguers, quan veuen una vaga, temen la disminució immediata de les vendes i l'haver de ficar un temps als seus clients; veuen un perjudici immediat, però no veuen el perjudici llunyà, molt més greu i més temible. Els botiguers de la ciutat francesa, quan els varen preguntar els motius de la seva adhesió als vaguistes tot seguit ens varen contestar: «No veieu que si es rebaixen els jornals podran comprar menys i els que hi perdrem serem nosaltres?»

La realitat és aquesta: una disminució de jornals reduirà el poder adquisitiu de l'obrèr, i el primer

perjudicat serà sempre el botiguèr, però sobretot el petit botiguèr. Els grans fabricants, els grans capitalistes, els capitans d'indústria no van mai a comprar a les botigues de les petites ciutats, ni hi van els seus servents. I si aquestes botigues viuen del que els donen a guanyar els treballadors, com més guanyin aquests més compraran, i major serà el profit que ells en treuran. Així ho entenen els botiguers francesos quan ajuden els vaguistes. En canvi, els nostres botiguers quan els besconten, ajuden aquells que no els donen cap profit i quan les reduccions de jornals són un fet, els mateixos botiguers són les primeres víctimes.

Cal que la nostra petita burgesia mediti bé. Veureu sempre que el seu lloc és al costat dels treballadors, i cal també que l'apropament entre treballadors de totes menes, manuals i intel·lectuals, sigui més gran cada dia, ja que l'adversari és el mateix i les necessitats i reivindicacions dels mateixos. I, sobretot, cal que els guanyis del treball siguin sempre el més alt possible, a benefici de tota la col·lectivitat. Cal no oblidar que, a major poder adquisitiu, major consum, i major consum vol dir més treball per a tots.

NOTES DE LA U. R. S. S.

STAKHNOVISME

Deiem ahir que el formidable augment de rendiment dels obrers de la U. R. S. S., sota l'era de l'estakhnovisme, obria a una tècnica especial. Això és cert; però aquesta tècnica no té res d'extraordinari. En resum: no és més que l'aplicació de l'especialització en el treball.

El promotor del moviment Stakhnov, abans de començar les seves «performances», a més del treball d'arrancar carbó amb el martell pneumàtic, havia de fer també el treball de desterrament, és a dir, arrancar la terra i separar-la del carbó. Stakhnov va començar aquesta feina a un altre obrer a fi de poder-se consagrar únicament a arrancar carbó. Heus ací un exemple de la divisió del treball. La tècnica de l'estakhnovisme, doncs, no és més que una divisió dels processos del treball, feta de manera que obting

El nou Govern ha celebrat el seu primer Consell

El Govern declara que està decidit a mantenir una actitud d'escrupulosa imparcialitat...

LA SOLUCIO DE LA CRISI
El que va passar ahir al matí

El «jefe»
es lliura a la demagogia

Gil Robles parla de glòries, de les càrregues que suportava i d'un front nacional «contra la revolució y sus cómplices»

(Ve de la Pàg. 1.)

LES PRESSES DE POSSESSIO ES FAN RAPIDAMENT

En aquell moment, els informadors han preguntat al president del Consell sobre el pla immediat a realitzar, i ha respost:

—Després de la presa de possessió, sense formalitats de cap mena, veig a arranjat ara algunes coses i a prendre algunes disposicions a fi d'acabar immediatament la Governació a prendre possessió del Ministeri.

—Quan celebrareu Consell de ministres?

—Aquesta tarda, a dos quarts de sis i demà, amb S. E. a Palau.

—Es diu que, senyor President, ha dit un periodista.

—Així no se si n'hi haurà.

LEROUX VOLIA UN GOVERN DE TOT EL BLOC

Madrid, 14. — Un diari del matí

ELS NOUS MINISTRES PRENEN POSSESSIO

En la presa de possessió del Ministeri de la Governació, Portela i De Pablo pronuncien interessants discursos

Gil Robles s'acomiada sense esperar el seu substitut

CHAPAPIRIETA FA LLIHAMENT A PORTELA

El senyor Portela s'ha traslladat des del Palau a la Presidència del Consell, on l'esperava ja el dimissionari senyor Joaquim Chapapirieta i el nou ministre d'Instrucció Pública senyor Becerra.

El nou cap del Govern ha passat directament al despatx del senyor Chapapirieta i ambdós han celebrat una breu i ràpida conferència. Han sortit junts i en pujar a l'ascensor el senyor Chapapirieta s'ha acomiadat.

El senyor Portela s'ha acomiadat d'aquí darrer:

—Així va molt ràpid...

—Efectivament — ha contestat —, una abraçada i s'ha acabat.

PORTELA PREN POSSESSIO DE GOVERNACIO

La conferència del senyor Portela Valladares amb el senyor de Pablo Blanco, al ministeri de la Governació, ha durat prop de trenta minuts. Després s'han dirigit a prendre possessió.

El senyor Portela Valladares, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

publica les següents declaracions de Lerroux.

«El partit radical —ens ha dit rotundament el Sr. Lerroux— no col·laborarà en cap Govern en el qual no entrin tots els partits que constitueixen el bloc governamental. Nosaltres no en tenim prou amb una invitació adequada a algun dels partits, sinó que el bloc ha d'èsser, en bloc, dins del Govern. Jo sóc un home lleial i com que sóc el qui va incorporar al Govern de la República el partit de la Ceda, he de mantenir sempre aquesta posició. A més a més, el Govern ha d'èsser parlamentari i ha de presentar-se a les Corts així que transcorrin els 15 dies que com a màxim, poden estar suspeses les sessions.

He parlat amb el Sr. Alba —ha afegit el Sr. Lerroux—, el qual està de complet acord amb mi.

LEROUX VOLIA UN GOVERN DE TOT EL BLOC

Madrid, 14. — Un diari del matí

ELS NOUS MINISTRES PRENEN POSSESSIO

En la presa de possessió del Ministeri de la Governació, Portela i De Pablo pronuncien interessants discursos

Gil Robles s'acomiada sense esperar el seu substitut

CHAPAPIRIETA FA LLIHAMENT A PORTELA

El senyor Portela s'ha traslladat des del Palau a la Presidència del Consell, on l'esperava ja el dimissionari senyor Joaquim Chapapirieta i el nou ministre d'Instrucció Pública senyor Becerra.

El nou cap del Govern ha passat directament al despatx del senyor Chapapirieta i ambdós han celebrat una breu i ràpida conferència. Han sortit junts i en pujar a l'ascensor el senyor Chapapirieta s'ha acomiadat.

El senyor Portela s'ha acomiadat d'aquí darrer:

—Així va molt ràpid...

—Efectivament — ha contestat —, una abraçada i s'ha acabat.

PORTELA PREN POSSESSIO DE GOVERNACIO

La conferència del senyor Portela Valladares amb el senyor de Pablo Blanco, al ministeri de la Governació, ha durat prop de trenta minuts. Després s'han dirigit a prendre possessió.

El senyor Portela Valladares, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

DISCURS DE DE PABLO

El senyor de Pablo Blanco s'ha expressat en els següents termes:

—La presa de possessió ja és un fet. Valg a dir-me a recordar a tots els presents que, quan el senyor Portela Valladares deixà el càrrec de ministre de la Governació, en donar-me possessió en va produir una impressió profunda. Parlava llavors del que era, en el seu concepte, l'actament al Poder civil.

En la seva resposta, només va saber dir que les seves paraules exigien, no una replicació, sinó la més completa solidaritat, i alio no va quedar com una mera fórmula de cortesia, sinó que, a través de la meua, actuació, no he convertit en autèntica realitat, i he seguit en tot les passes marcades pel senyor Portela Valladares. M'he limitat, en una paraula, a complir amb el meu deure i a defensar la República dels atacs que d'una i altra banda ha sofert durant aquest període i de la mateixa manera el lliuro ara el ministeri al senyor Portela. Tinc l'absoluta seguretat que, durant el temps que aquesta il·lustre personalitat política regenti el Ministeri de la Governació els espanyols podran viure tranquils i els republicans assolir la seva llibertat.

DISCURS DE PORTELA

A continuació ha pronunciat un breu discurs el senyor Portela Valladares, el qual ha començat dient:

—Les grans, però afortunades paraules del senyor de Pablo Blanco tenen un gran significat gràti. Un per les al·lusions adreçades a mi i un altre agraïment per haver continuat la labor que jo vaig iniciar aquí. És imprescindible, ai meu entendre que entre tots els que passen pel ministeri de la Governació ha d'existir una solidaritat, una continuïtat, en l'actuació i en la República ha d'haver-hi una continuïtat en la seva política per tal de defensar-la i afiançar-la, i per damunt de tot s'ha de col·locar la República. Jo, tingueu la seguretat, seguirei les línies del senyor de Pablo Blanco, i estimo la labor que ell ha portat aquí. Tots els empleats del Ministeri i les forces que d'ell depenen han de prestar la millor col·laboració perquè el funcionament d'aquest departament sigui un alt exemple. Hi ha en ell serveis meravellosos.

posseïó del nou titular del departament senyor Ciril del Río. Li ha donat possessió el ministre sortint senyor Lucía, el qual pronuncia un breu discurs agraïent la col·laboració que li havia prestat tot el personal del Ministeri. El senyor Lucía abandonà el saló enmig dels aplaudiments dels funcionaris.

Sense cap cerimònia s'ha celebrat al Ministeri d'Agricultura la presa de possessió del nou titular senyor de Pablo Blanco. Acompanyaven el ministre els diputats radicals senyors Sierra, Rústizaro i Alvarez Mendizábal i el governador civil senyor Moraita. Entre els senyors Usabiega i Moraita es canviaven frases d'afecte i consideració.

GIL ROBLES FARA UNA GRAN PROPAGANDA I ANUNCIA UN MITING

Madrid, 13. — El senyor Gil Robles ha abandonat el ministeri a les dues de la tarda sense donar possessió al senyor Ciril del Río, ministre interí.

En sortir del ministeri, es dirigí a casa seva acompanyat del general Varela i ajudants. En el seu domicili l'han visitat alguns informadors polítics, als quals ha dit el senyor Gil Robles que aquesta tarda acabaria de redactar definitivament el manifest i que aquesta nit es posaria en net per a facilitar-lo immediatament a la Premsa.

Tot seguit ha afegit:

—Fare una propaganda el més gran possible, i dintre d'uns dies donaré un miting al Monumental Cinema de Madrid per a explicar moltes coses. Aquesta nit arribarà el general Moraita, al qual ha estat aixecat l'arrest.

Després els periodistes han agraït el fet que estigués el general Varela i el seu costat, i ha dit que una de les satisfaccions més grans que ha tingut és que aquest senyor hagués ascendit a general.

PREN POSSESSIO EL NOU MINISTRE SR. BECERRA

Madrid, 14. — A dos quarts de sis ha arribat el senyor Becerra a la reunió del Consell. Ha dit als informadors que minuts abans havia pres possessió de la cartera, sense altra concurrència que la d'alguns funcionaris del ministeri i del d'Obrers Públics amb els quals te aministat i que havien acompanyat a reïtificar-lo pel seu nomenament. La cerimònia —ha afegit— ha estat molt senzilla.

Hora li ha preguntat si portava al Ministeri la representació del Partit Radical i ha respost:

—No, no porto cap més representació que la de la pròpia personalitat. El President m'ha dit que em confiava la cartera, i jo l'he acceptada.

—Visitareu el senyor Lerroux?

—Sí, quan tingui temps.

Opinions sobre el nou Govern

MAURA: SENZILLAMENT LAMENTABLE

Madrid, 13. — En conèixer-se la llista de Govern, els periodistes han visitat el cap del conservador, senyor Miguel Maura, al qual ha demanat la seva impressió sobre el gabinet que s'havia constituït.

El Sr. Maura s'ha limitat a contestar:

—Lamentable. Senzillament lamentable.

LA «JETTATURA» DE CAMBO

Madrid, 14. — El senyor Abilio Calderón ha donat la següent opinió sobre la crisi:

—He conegut moltes crisis durant la meua vida. Durant la monarquia i en la dictadura, i no crec que n'hi hagi cap la solució de la qual s'assembli a la present.

L'inspirador de la política en el Govern Berenguer —Cambo— sembla que ha intervingut també directament en la solució de l'actual. Tant de bo que no tingui les mateixes conseqüències que tingué en aquella ocasió!

ELS COMENTARIS QUE ES FAN

Madrid, 14. — Es comentava el fet que fos nomenat ministre de Justícia el mateix del senyor Melquíades Alvarez, senyor Alfred Martínez, i que Martínez de Velasco continués al Ministeri d'Estat.

EL GOVERN ES LA NEGOCIACIO DELS PRINCIPIS LIBERALS I...

Madrid, 14. — Els diputats d'Acció Popular per Astúries, senyors Pifan i Montes, en referir-se a l'entrada al Govern del diputat liberal de moderats Alfred Martínez, deien:

—Es absurd i inconcebible que es presti al que és una negociació dels principis liberals, democràtics i parlamentaris.

EL GOVERN TE EL DECRET DE DISOLUCIO

El senyor Ràndola, secretari del Consell de ministres, dona la següent referència:

—El senyor president exposà els antecedents relatius a la constitució del Govern, que culminaren en

Madrid, 14. — La constitució del Gabinet del senyor Portela Valladares ha estat molt difícil i laboriosa. El dia d'ahir s'acabà amb un gran nombre de dificultats per a assolir la missió que el President de la República li havia confiat al portar-lo a la Presidència del Consell.

La Ceda adopta una actitud política que és en perjudici del règim. Sembla que el senyor Alvarez ha exposat el tènuer l'organització política que dirigeix el senyor Gil Robles s'apartés de l'àrea de la República en vista de la solució de la crisi i ha manifestat que això que li era per al règim. Les paraules del senyor Portela perscrutaren el senyor Melquíades Alvarez i aquest acabà per donar el nom d'Alfred Martínez per a la cartera de Justícia i Treball.

Per últim el senyor Portela ha parlat, sempre per telèfon, amb el cap de la Lliga Regionalista. Aquest ha estat més concís que els altres caps del Bloc. S'ha limitat a dir que el era impossible donar un representant del Partit Progressista anterior havia promès, que tingués responsabilitat política i administrativa en el nou Govern. Tot el més que s'ha promès ha estat a tenir representació sense cartera al nou ministeri.

En conseqüència el senyor Ràndola ha quedat nomenat ministre sense cartera.

Acabades les seves gestions telefòniques el senyor Portela ha tornat a la Presidència del Consell de ministres i ha considerat el President de la República la llista del Govern en la qual haurien d'entrar els senyors Ràndola i Martínez de Velasco.

Entre aquestes modificacions hi ha la circumstància que els ministres el senyor Ciril del Río, puix la representació del Partit Progressista, sembla que no anava a ésser el senyor Zabala, el qual ocuparia la cartera de Finances. Com que el senyor Chapapirieta en l'entrevista que al matí s'havia celebrat es comprometé a formar part del Gabinet del senyor Portela, calia fer aquesta modificació.

Tampoc estava decidit que seria ministre de Marina el vice-almirall senyor Salas. Ho seria, com a mínim, si s'havia convocat el senyor Ràndola.

Una altra de

CAP AL FINAL D'UNA ETAPA POLITICA

El nou Governador General interí pren sessió del càrrec

El senyor Maluquer i Viladot passà a conferenciar amb el senyor Vilallonga, al despatx de la Presidència. Després hi feren cap els gestors del Govern.

Prop de les set, fou dit als periodistes que esperaven a l'antel·la que el senyor Maluquer i Viladot havia pres possessió del carrer de Governador general de Catalunya, president accidental de la Generalitat, tot amb caràcter d'interí.

El senyor Maluquer recollí els periodistes al despatx de la Presidència on hi havien anat a treballar.

gun d'ells vivament enmarcat
sense ganes de dissimular-ho
—El nou governador interí, diges
—Per ordre del Consell de Ministres acaba de prendre possessió de càrrec de governador general de Catalunya i president de la Generalitat, interí, com a president de la Comissió Jurídica Assessora. No pu-
donar-vos més detalls, perquè en aquests moments encara els desconec.
—Els gestors... ¿continuaran?...
pregunta un periodista.
—Malgrat que tots m'han llan-
la seva dimissió, els he nomenat

de moment, següent a la pista que
tat per tal d'orientar-me...
El gestor de governació, dimissió
nau, senyor Jover, de manera molt
reclat, senyor Raventós, tant les para-
les del senyor Manóvil, i digue,
—Jo no he... jo se'n pego.
El nou governador s'acomoda dels
personatges i els digue, que sempre
estava a la llur disposició i que
mentre ocupi el càrrec estaria am-
el seu catalanisme conegut de to-
hom.
A dos quarts de vuit el senyor
Joan Manóvil abandona el Palau
de la Generalitat tot ocupant l'au-
tomòbil de la presidència. La qual
dia de les Esquadrilles.

correspondents...

**El senyor Vilallonga
marxa**

Ahí, a la nit, amb el tren corre-
vi marxar cap a València el gover-
nador general de Catalunya dimi-
sonari senyor Vilallonga. L'acom-
panyava en la marxa el seu germà.
El tren sortí de l'estació termi-
a les deu menys cinc minuts de la
nit. A dos quarts de deu varen ve-
re que començaven d'arribar tot
correcuita, com si tinguessin

fer tard, els qui l'anaven a acomodar.
darr. Dels primers d'arrivar fou el
senyor Jover, gestor de Governació,
fins arribar a la Generalitat.

El senyor Villalonga fou oficial
ment ben acomodat pel nou go-
vernador general, senyor Maluquer
i Viladot, tots els consellers gestors
dimittits a la Generalitat, el senyor
Jumard de Bofarill, que, com nom-
brar, diu que continua d'alcade-
s fins autoritats del cas.

En arribar el tren fou tam-
bié acollit pels corregidors i política
que havien anat a acomodar-lo.

de la crisi tament

—Jo no sé res, va dir-los immediatament, que els va veure.

—No heu entrat en comunicació amb el nou governador general?

—Ara aquesta nit marxa cap a València.

—No. Nosaltres roïem, dir, el nou senyor Maniquer.

—No, encara. El senyor Vilallonga m'ha comunicat que havia fet lliurement, però res més.

—I qui pensen ter vostès ací?
—Esperem que ens ho dignin.
—No heu pres cap acord?
—No tem més que esperar ordres.
—Però del Partit d'ací, no pas de Madrid?
—Naturalment. No farem més que obeir. Esperem ordres. Jo havia vingut a fer el jurament de la vara, però, quan pensava fer-ho ne rebu ordres d'esperar.
—I ara a esperar un parell o tres dies, pu- que el senyor Jaumant amb tot i que ha fet ja el (arcel

En marcar ahir de la Casa encara
es va acomiadar dels empleats i de
gué: fins dilluns.

EL CONFLICTE DEL GENE DE PUNT DE TERRASSA

Per tal de donar compte de les
bases proposades per la Conselleria
de Treball, ahir dissabte, es reuní
ren en assemblea general al cin

La primera clausula de les dites bases era que dema, dilluns, els obrers havien de reintegrar-se al seu treball.

L'esmentada condició es posa a la consideració de la suscita assemblea i aquesta, per unanimitat, e

conduïren en contra i acordant la vaga, que no començen el mateix dia, les fàbriques que estan començant a regularitzar el treball dels jornals, punt principal d'aquest conflicte.

Aquest termini és de vuit dies i s'acaba el dia 21 del mes que som en vista de la decisió ferma de la dita assemblea i s'espera que s'acabasse quan no hem dit abans s'acabaria, se començen a treballar internacionalment i per tant el conflicte queda en peu.

A l'esmentat acte acudiren uns quatre mil obrers afectats per la vaga. L'assemblea en tot moment es desenvolupa dins del major

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

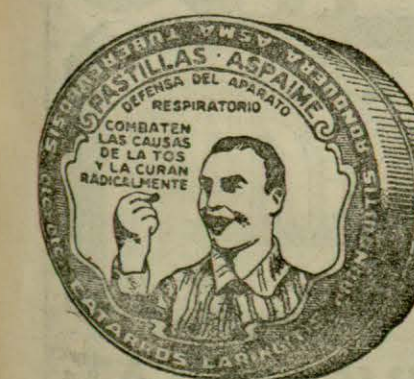
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

COMPOSICIO:

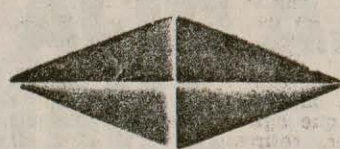
Sucre llet b., 5 cgr. extracte de regalèssia, 6 cgr. ;
extracte de diacòdio, 3 mmgr. ; extracte de medulla
de vaca, 3 mmgr. ; Gomenol, 5 mmgr. ; sucre mento-
anisat, quantitat suficient per a una pastilla

PASTILLES ASPAIME

GUAREIXEN RADICALMENT LA TOS

perquè combaten les seves causes:

**Catarros, Ronqueres, Angines, La-
ringitis, Bronquitis, Tuberculosi pul-
monar, Ofec i totes les afeccions en
general de la Gola, dels Bronquis
i dels Pulmons**

Les PASTILLES ASPAIME superen totes les conegudes per llur
composició la qual no pot ésser més racional i científica, de gust
agradós, i són les úniques en les quals està resolt el transcenden-
tal problema dels medicaments balsàmics i volàtils, que es con-
serven indefinidament i mantenen integres llurs meravelloses
propietats medicinals per a combatre, d'una manera constant,
ràpida i eficaç, les malalties de les VIES RESPIRATORIES, que
són causa de TOS i de sufocació

Les PASTILLES ASPAIME són les receptades pe's metges.
Les PASTILLES ASPAIME són les preferides pels pacients.
Exigiu sempre les legítimes PASTILLES ASPAIME i no
admeteu substitucions interessades d'escassos o nus
resultats.

Les PASTILLES ASPAIME es venen a UNA PESSETA LA CAPSA,
a les principals farmàcies i drogueries; juntament, es lliura una
mostra molt còmoda per a portar a la butxaca

Especialitat farmacèutica del Laboratori Sokatarg

Oficines: Carrer del Ter, 16 Telèfon 50791 BARCELONA

NOTA IMPORTANTÍSSIMA:

Per a demostrar i convèncer que els ràpids i satisfactoris resultats per a guarir la TOS,
mitjançant les PASTILLES ASPAIME, no són possibles amb llurs similars, i en l'ac-
tualitat no hi ha altres pastilles que puguin superar-les, el Laboratori Sokatarg tramet
gratuitament una capseta-mostra de PASTILLES ASPAIME als que ens trameuen aquest
anunci retallat, acompanyat d'un segell de correus de cinc cènims, posat tot dins d'un
sobre franc amb dos cènims

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME
PASTILLES ASPAIME

EL CINEMA

CAPITOL

DEMA, DILLUNS, TARDA, ESTRENA

!! Sensacional !!
2 grans films
en un programa

Avui

MATINAL a les 10'30. Preu únic, 1 pesseta.
TARDA, sessió continua de 3'30 a 12'30.
EL LOBO HUMANO

per Henry Hull i Warner Oland, i

ASI SE ESCRIBE LA HISTORIA, per Zasu Pitta
Preus de costum dies festius. Preferència, 2'50.
Amfiteatre, 1'85, i General, 1'25. Impostos
inclosos

NECESSITATS DEL CINEMA ESPANYOL

El cinema espanyol es troba mancat, sobretot, de temes, no sols originals — que això moltes vegades és el de menys —, sino escrits expressament per al cinema. Sembla una paradoxa l'observació i com si, en realitat, calgués fora de lloc. La veritat, però, és molt altra. L'ús i abus de les adaptacions d'obres teatrals fou sempre, tot el mes, un exercici.

un entrenament d'animadors i d'actors, el poder retirar-se a una acció o a una personalitat, ja creat a les taules, era un bon mitjà per a contrastar possibilitats interpretatives. Però, restava força sempre a la creació. D'aquí que el nostre cinema corria — i encara el corre — el risc d'anar a remolc del teatre, com, fins la poca, ha anat a remolc del cinema estranger.

Cal, abans que res, arrancar els nostres escriptors, novel·listes i dramaturgs, periodistes i adhoc assagistes d'aquest estat d'indiferència que encara posseeixen davant el cinema; interessar-los en el cinema; fer-los veure que, en principi, és també aquest art nou un gènere literari. El seu camp d'acció és immens. Per què, doncs, no utilitzar-lo? Però, abans, molt abans, els nostres produ-

tors s'hann de convencer de la neces-

sitat en que ens trobem — si volem un cinema nacional fort, vigorós i independent — de dur a la pantalla temes escrits exclusivament per a ella. Per això, ens sembla sensa-llament un encert el fet que una firma nova, «Hispania Orbis», inici la seva producció sota el signe de l'originalitat amb aquest film anomenat «Incertidumbre», que acaben de filmar Socas i Parellada.

CINEMA CATALUNYA

SEGONA SETMANA D'EXIT

AVUI, DIUMENGE,
SESSIO MATINAL

Les noies de «Casino de París», la producció First que protagonitzen RUBY KEELER i AL JOLSON, en una escena del film

Demà, tarda, l'esperada comèdia d'Alfred Sovoir

Coliseum
Kitty CARLISLE

La gran duquesa y el camarero
Bing CROSBY

RITME, GRACIA, OPTIMISME, ESPLENDIDESA
MUSICA DELICIOSA, IRONIA REFINADA

Una comèdia musical Paramount amb tots els elements necessaris per a captivar l'espectador.

Avui, darrer dia de «MUNDOS PRIVADOS», suprema creació de Claudette Colbert

Miquel Ligeró (el boticari), Raquel Rodrigo (la merena), Clarita Leonis (la rubia) i Roberto Rey (Julian), en una escena plena de tipisme i gràcia de «La verbena de la paloma», film Cifesa que veurem aviat

ANGELILLO
P. MUÑOZ
C. AMAYA

LA PRODUCCION FILMÓFONO N° 2

LA HIJA DE JUAN SIMON
amb CARME AMAYA

Una meravella del cinema nacional

ROBERTA

anuncia la seva solemne presentació davant el públic de Barcelona, per a la nit del vinent dimecres, 18, al cinema ASTORIA.

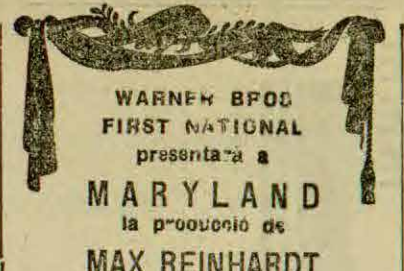
ROBERTA garanteix que la seva "première" constituirà l'esdeveniment social més destacat de la present temporada per la seva brillantesa i distinció.

Amb el fi d'evitar aglomeracions, ROBERTA recomana reservar les localitats anticipadament.

La millor ballarina espanyola en «La hija de Juan Simon»

Una de les figures que més es destaquen en la gran producció nacional que Filmófono ens presentava aviat amb el títol de «La hija de Juan Simon», és Carme Amaya, la gran ballarina de nom internacional que ha donat a conèixer en els millors teatres d'Europa el veritable ball espanyol. Aconseguit que Carme Amaya actues en una pel·lícula, era cosa gairebé impossible ja que els seus molts contractes l'impedien romandre molt temps en una mateixa població. Així i tot, Filmófono ha aconseguit que la notable i bella ballarina actuï en «La hija de Juan Simon» i l'art inimitable d'aquesta estrella coreogràfica sirveix per a donar major relleu a una producció en la qual predomina per sobre de tot l'art netament espanyol.

2a PRODUCCION "ORO NACIONAL"
EL 111110
ANA MARIA

EL SOMNI D'UNA

NIT D'ESTIU

segons l'obra de SHAKESPEARE amb música de MENDELSSOHN

LES LOCALITATS ES PODEN RESERVAR DES D'ARA

NCTA. — Aquest film no es projectarà a cap altre local de Barcelona province fins al setembre de l'any vinent.

PROVEU ELS VOSTRES CONEIXEMENTS CINEMATOGRAFICS

per KING VIDOR

(DIRECTOR DE LA PEL·LÍCULA PARAMOUNT «ERAGE UNA ROSA ROJA», amb MARGARET SULLIVAN D'ESTRELLA)

1. Quin fou el primer tipus representat en el cinema?
2. Quin estudi na romàs al cap de la indústria per espai de 25 anys consecutius?
3. Quina fou la primera vampirissa del cinema?
4. Quin fou el decorat més costós emprat en una pel·lícula?
5. Qui ostenta actualment el títol de «princesa del cel» a Hollywood?

RESPOSTES:

1. El diable — que Atanasi Kirchner, un jesuïta alemany, empra com a principal subjecte de les seves excursions amb una làntia màgica el 1640, i que més tard aparegué també en el fantascòpic de Plateau.
2. La Paramount. Dos dels seus fundadors, Adolph Zukor i Cecil B. De Mille, se segueixen ocupant-se activament dels seus assumptes. Zukor com a president del consell d'administració i De Mille com a director de les seves espectaculars produccions de les quals la darrera fou «Las Cruzadas».
3. Freda Bala.
4. La sala del banquet de la famosa pel·lícula de D. W. Griffith «El gran cancan» que costa 250.000 \$.
5. Mae West, les pel·lícules de la qual reben més de tres de qual-sevol altra estrella.

El famós tenor va arribar recent-

ment d'Europa, contractat per la Paramount, per a interpretar una sèrie de pel·lícules de les quals la primera serà «Give Us This Night» (Dones esta noche) amb Gladys Swarthout, notable mezzo-soprano americana, en el principal paper femení.

Acostumat a viure a les regions muntanyenques d'Europa, Kiepara inicia les seves exploracions per les remotes cimes que envolten Hollywood.

«He passat els deu darrers anys vivint en notori», diu el tenor, «de manera que tinc idees molt definides de com na d'esser una casa per-que sigui confortable».

Al seu hotel, el famós Patria de Kyivna Polona, Kiepara na aplegat les idees en relació a notis, puix que el seu perllongat hostatge en

els esmentats notis, li han suggerit. Està molt orgullós del resultat i té el convenciment que posseeix un dels hotels més ben organitzats del mon.

«Shakespeare i el seu «Somni»

L'anunci de la proxima presentació a Barcelona, conjuntament amb París i altres capitals europees, de la primera producció cinematogràfica de Max Reinhardt per a la Warner Bros. First National, «El somni d'una nit d'estiu», segons l'obra de Shakespeare, amb música de Mendelssohn, na despertat gran expectació.

«Una d'això són les moltes i valuosas adhesions que Warner Bros na meregut de destacades personalitats del mon de les lletres i que faran possible l'organització i la celebració d'una sèrie de conferències i actes culturals sobre la immensa personalitat de William Shakespeare i molt particularment sobre la transcendència que té l'adaptació al cinema d'«El somni d'una nit d'estiu».

La primera d'aquestes conferències, a càrrec de l'illustre escriptor i professor J. Farran i Mayoral, pròxim conxector de l'obra de Shakespeare es donarà a l'Hôtel Ritz el dia 16, dilluns, a les set de la tarda.

Les Arts

AJUT ALS ARTISTES PINTORS I ESCULTORS DE CATALUNYA

Diverses vegades d'un temps ençà, hem llegit a la Premsa, perduts entre altres notícies, unes curtes ratlles —sempre les mateixes— donant compte com una comissió d'Artistes na visitat l'Alcalde... o el conseller de Cultura... etc., o tal d'obtenir una subvenció per a millorar la situació de l'artista X... gairebé sempre un nom conegut, un Artista que en un temps fou una personalitat dintre del món de l'art. Altres com a postuma creació a l'òbita en que visque els seus últims dies, a prece de les entitats artístiques, l'Ajuntament tendrà cura del seu enterament, al qual assistiran un bon nombre de companys, que després de lamentar la trista fi del company traspassat i de planyer-se que tal cosa pugui succeir, es dissoldran per a tornar-hi amb aquella fe i constància, en el primer enterament que es produeixi.

Avui que en tot el món es dibuixa un moviment de reconeixement de les valors corporatius de tota els esaments socials i, a l'adue en la nostra terra, els escriptors i músics es fan respectar els seus interessos i llur propietat intel·lectual, encara els pintors i escultors, aigres i conlats, viuen a l'anyada de la realitat i sota el perjudici d'una mal entesa dignitat, i detugen l'ajuda mútua.

«Is que hem vist, com a Belguia, els Artistes amb el seu Palau de Belles Arts de Brusselles han funcionat els grans problemes de l'emancipació de tuteles interessades. Com a Anglaterra, per l'lei d'Estat totes les professions industrials, on precisi un projectista, dibuixant o simple delineant, han de demanar-no a les Associacions d'Artistes Pintors o Escultors, per a millor dignificació de la indústria i solució al problema del treball i llibertat d'acció en el conreu de la seva Art.

Possiblement, la susceptibilitat d'algun company serà ferida per la cruada del nom que la nova Entitat porta de la finalitat d'ajut a l'indigent, de parlar de maldats i traspasos, de treure a relleu sobtadament l'espantat de la miseria no li semblaria prou bonic ni elegant... però entengui el company que la realitat es massa cruel per a dissimular-la o disffressar-la.

Contra la teoria de la clàssica i desacreditada «Germanada» que de tot te menys de germanor, amb els seus Reglaments egoistes i desconfiats, amb les seves baixes reglamentàries per manca de pagament, la nova Entitat, presenta enfront del caràcter vulgar i incolò d'una mútua materialitat, l'estor comú, voluntari, desinteressat, amb el qual, si avui només volem trobar el mitjà d'ajudar el company caigut dema estenen el seu camp d'acció, amb la germanor arrelada podran aduec arribar a solucionar el problema vital de la nostra existència com a Valor Corporatiu i Espiritual.

Segurs que tots els companys artistes contribuiran al seu desenvolupament, esperem que la nova Entitat, serà el principi del millorament moral i material dels Artistes.

Jan Kiepara cerca casa a Hollywood

Jan Kiepara, famós tenor i actor del cinema europeu, na dedicat els seus primers dies a Hollywood a la recerca d'una estança sobre la qual te idees molt definides. Kiepara es propietari d'un dels hotels més moderns d'Europa, que va esser construït sota la seva direcció.

El famós tenor va arribar recent-

ment d'Europa, contractat per la Paramount, per a interpretar una sèrie de pel·lícules de les quals la primera serà «Give Us This Night» (Dones esta noche) amb Gladys Swarthout, notable mezzo-soprano americana, en el principal paper femení.

Acostumat a viure a les regions muntanyenques d'Europa, Kiepara inicia les seves exploracions per les remotes cimes que envolten Hollywood.

«He passat els deu darrers anys vivint en notori», diu el tenor, «de manera que tinc idees molt definides de com na d'esser una casa per-que sigui confortable».

Al seu hotel, el famós Patria de Kyivna Polona, Kiepara na aplegat les idees en relació a notis, puix que el seu perllongat hostatge en

els esmentats notis, li han suggerit. Està molt orgullós del resultat i té el convenciment que posseeix un dels hotels més ben organitzats del mon.

«Shakespeare i el seu «Somni»

L'anunci de la proxima presentació a Barcelona, conjuntament amb París i altres capitals europees, de la primera producció cinematogràfica de Max Reinhardt per a la Warner Bros. First National, «El somni d'una nit d'estiu», segons l'obra de Shakespeare, amb música de Mendelssohn, na despertat gran expectació.

«Una d'això són les moltes i valuosas adhesions que Warner Bros na meregut de destacades personalitats del mon de les lletres i que faran possible l'organització i la celebració d'una sèrie de conferències i actes culturals sobre la immensa personalitat de William Shakespeare i molt particularment sobre la transcendència que té l'adaptació al cinema d'«El somni d'una nit d'estiu».

La primera d'aquestes conferències, a càrrec de l'illustre escriptor i professor J. Farran i Mayoral, pròxim conxector de l'obra de Shakespeare es donarà a l'Hôtel Ritz el dia 16, dilluns, a les set de la tarda.

Les Arts

AJUT ALS ARTISTES PINTORS I ESCULTORS DE CATALUNYA

Diverses vegades d'un temps ençà, hem llegit a la Premsa, perduts entre altres notícies, unes curtes ratlles —sempre les mateixes— donant compte com una comissió d'Artistes na visitat l'Alcalde... o el conseller de Cultura... etc., o tal d'obtenir una subvenció per a millorar la situació de l'artista X... gairebé sempre un nom conegut, un Artista que en un temps fou una personalitat dintre del món de l'art. Altres com a postuma creació a l'òbita en que visque els seus últims dies, a prece de les entitats artístiques, l'Ajuntament tendrà cura del seu enterament, al qual assistiran un bon nombre de companys, que després de lamentar la trista fi del company traspassat i de planyer-se que tal cosa pugui succeir, es dissoldran per a tornar-hi amb aquella fe i constància, en el primer enterament que es produeixi.

Avui que en tot el món es dibuixa un moviment de reconeixement de les valors corporatius de tota els esaments socials i, a l'adue en la nostra terra, els escriptors i músics es fan respectar els seus interessos i llur propietat intel·lectual, encara els pintors i escultors, aigres i conlats, viuen a l'anyada de la realitat i sota el perjudici d'una mal entesa dignitat, i detugen l'ajuda mútua.

«Is que hem vist, com a Belguia, els Artistes amb el seu Palau de Belles Arts de Brusselles han funcionat els grans problemes de l'emancipació de tuteles interessades. Com a Anglaterra, per l'lei d'Estat totes les professions industrials, on precisi un projectista, dibuixant o simple delineant, han de demanar-no a les Associacions d'Artistes Pintors o Escultors, per a millor dignificació de la indústria i solució al problema del treball i llibertat d'acció en el conreu de la seva Art.

Possiblement, la susceptibilitat d'algun company serà ferida per la cruada del nom que la nova Entitat porta de la finalitat d'ajut a l'indigent, de parlar de maldats i traspasos, de treure a relleu sobtadament l'espantat de la miseria no li semblaria prou bonic ni elegant... però entengui el company que la realitat es massa cruel per a dissimular-la o disffressar-la.

Contra la teoria de la clàssica i desacreditada «Germanada» que de tot te menys de germanor, amb els seus Reglaments egoistes i desconfiats, amb les seves baixes reglamentàries per manca de pagament, la nova Entitat, presenta enfront del caràcter vulgar i incolò d'una mútua materialitat, l'estor comú, voluntari, desinteressat, amb el qual, si avui només volem trobar el mitjà d'ajudar el company caigut dema estenen el seu camp d'acció, amb la germanor arrelada podran aduec arribar a solucionar el problema vital de la nostra existència com a Valor Corporatiu i Espiritual.

Segurs que tots els companys artistes contribuiran al seu desenvolupament, esperem que la nova Entitat, serà el principi del millorament moral i material dels Artistes.

PHILIPS

COMPTAT

LLARGS TERMINIS

RADIO UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

Rda UNIVERSITAT

LES ESCULTURES DE SANTIAGO COSTA

Era en el temps de la difunta monarquia, en els últims temps de la passada monarquia, temps de política intensa, d'empresonament, de persecució, d'exili, de conspiració, jo havia anat a Mora d'Ebre a donar una conferència sobre no recordo quin tema, però política en els fons, perquè llavors tot no aprofitàvem per a fer política. A Mora d'Ebre vaig conèixer Martí Roura, el qual era un dels mestres del poble i un enamorat de la seva carrera, que exercia amb fervor, amb entusiasme, i en feia un veritable sacerdot. ¿Que voleu fer-hi? Sempre que he arribat a un poble per primera vegada, he procurat saludar el mestre, estrenyer-li la mà. Mai no m'ha interessat saludar el rector; ni ara, que, a pesar de l'article 26 de la Constitució, tornen a manar. A Mora d'Ebre passava temporada la mare i una germana del que havia estat gran escultor i gran amic meu: Julio Antonio.

Ara exposa a les Lletanies un del·lible de Julio Antonio, Santiago Costa, i em puto evocar aquells dies de Mora d'Ebre, perquè el m'ha desvetllat el record. Santiago Costa no és un imitador vulgar sinó un escultor ben personalitzat, un artista — hom no veu a través de la seva obra — que cerca el seu camí feroçment, desesperadament. Sempre l'artista veritable és un desconcertat, un home que cerca camins i els cerca amb un anhel abrasador de desesperació. No creu massa en la serenitat de l'art, en l'art més sere ni ha turment, ni ha passió, ni ha exasperació. La serenitat dels grecs és un tòpic que sols empenen els que no coneixen els grecs.

A pesar de la seva personalitat artística, ben acusada, per cert, Santiago Costa em fa pensar en Julio Antonio. En res no s'assemblen l'art de l'un i de l'altre, si no és en el treballar el bronze, la pedra, el fang, el marbre.

I novament el record uneix els dos artistes: a Julio Antonio, un dia estava desesperat perquè no tenia diners per a comprar marbre, i a pesar de no tenir-ne anem a la casa on el venien un solar del carrer de Roger de Flor, i Julio Antonio amb els ulls encoscos, la veu espessa i passant la mà voluptuosament pel bloc de marbre, em deia:

—Fixa't! fixa't! Quina cosa més esplèndida!

b) Santiago Costa, mostrant-me el cap de Pau Casals, un cap meravellós, una obra definitiva que caldrà comprar per subscripció popular per a oferir-lo al gran públic, em deia l'altre dia, passant-hi, lleument, la mà tremolosa:

—Mireu quina pedra més magnífica he trobat!

I semblava acariciar la pedra amb la mà i amb la mirada.

Santiago Costa és un minyó més aviat alt que baix, mes aviat prim que gros. Té una calba que li acaba d'obrir el front i que deu donar llum central a l'interior del cap; té un gest sobri, correctíssim; té una mirada intel·ligent, franca i lleial; té una veu un xic apagada, mollia de bondat.

Jo he anat a veure aquestes escultures que Santiago Costa exposa a les Galeries Lletanies. Hi he anat un migdia de sol i d'aire fred i hi com una navalla. Jo, que no sóc un crític d'art, vull parlar-vos de les escultures de Santiago Costa. Crec que val la pena de parlar-vos-en. I, sobre tot, crec que val la pena que les aneu a veure. Si tingues amics rics els recomanaria que s'endugessin a casa aquestes belles escultures, perquè aprenguessin a ésser rics car n'hi ha molts que en són i no en saben ésser. Si jo en fos, no faria al·lusos, sinó que els meus amics són tan pobres com jo.

Santiago Costa exposa unes escultures en les quals l'home apareix escarbat pel treball. El treball és un goig i dignifica l'home, és cert. Però l'home explotador de l'home ha convertit el treball en un castig. L'home ha estat condemnat a treballar. «Ei guanyaràs el pa amb la suor del teu front», li fou dit, i així es recomia de passar-se la vida vegetant, d'ésser un contemplatiu estèril.

En les escultures de Santiago Costa — algunes de les quals tenen una força de pesonura — l'home és representat junyit al treball que en lloc de goig és castig i maledicció.

Si és cert — i si que no és — que l'artista sent viure, mentre la crea, la seva obra, aquesta sensació deu ésser — les poderoses, més accentuada, en els escultors les mans dels quals estan en contacte més directe amb la matèria de la qual eixirà l'obra d'art. En crear aquesta humanitat turmentada i dolorosa, Santiago Costa, a part el goig de veure dificultats, no hauria sentit una gran tristesa? Aquests homes del martell enlairat, del cabàs terriblement pesant, del sac a l'esquena, de la garroca col·lidida sota el sol terrible de juny, són els homes que veiem cada dia, explotats per altres homes, i per als quals el treball és un castig i no un plaer: treballar tota la vida, sense escalar del treball, i pagarem malament, viuràs com una bèstia més que no pas com una persona, crearàs una família d'esclaus; quan arribis a vella, el llancarem al carrer... Això és el que ens han dit les cultures, les belles escultures de Santiago Costa.

Lluís CAPDEVILA

El poeta Garcia Lorca llegeix uns versos al peu de la tomba d'Isaac Albéniz

(Foto Centelles)

EXAMINANT XIFRES...

Les finances universitàries durant el temps en el qual el Patronat exercí la major part de la seva gestió

L'abundor de comentaris que darrerament han estat fets sobre la situació econòmica-administrativa de la Universitat Autònoma de Barcelona i sobre la gestió realitzada pel Patronat i la favorable acció que les institucions que convenien semblen haver trobat en els èssers oficials, al voltant sobre tot de la rendició dels comptes a aquesta gestió al Ministeri d'Instrucció Pública, han fet créure a una bona part de l'opinió pública espanyola que l'administració de la Universitat durant el temps d'actuació del dissolt Patronat fou un desori.

La desconfiança oficial s'ha traduït en el decret del mes de juliol darrer, del ministre senyor D'Azavedo, ordenant l'aplicació a la Universitat de Barcelona del règim econòmic comú a la resta de les universitats espanyoles; en l'anunci d'una visita d'inspecció dels serveis administratius de la nostra Universitat — inspecció que tot i ésser instada pels vocals del Patronat no s'ha efectuat encara; — i en la negativa del ministeri a remetre ni un centum de les consignacions econòmiques que són atribuïdes a la Universitat de Barcelona en els Pressupostos de l'any 1936.

Per tal de deixar ben sentada la veritat i justificar la seva gestió econòmica, hem rebut una extensa nota signada pel secretari del dissolt Patronat Universitari en la qual es detallen transcrits les xifres d'ingressos i despeses i la memòria explicativa dels comptes de l'any 1934.

El resum de les partides específiques i que per manca d'espai no podem publicar, és el següent:

RESUM	
Els ingressos importen en total ptes.	1.819.938'67
Les despeses importen en total ptes.	1.702.402'64
Remanent pessetes	117.536'03

La Universitat també posseïa el dia 31 de desembre del 1934 1.401.337 pessetes nominals del Deute de l'Estat, valors que ja tenia la Universitat abans de l'Autonomia.

Eren deutors seus en aquella data: l'Estat, per 63.000 pessetes; la Generalitat de Catalunya, per 200.000 i 2.401 pessetes d'avanzaments reintegrables. El total deutor era, per tant, de 265.401 pessetes.

Eren, en canvi, creditors seus els industrials, per les obres realitzades per un valor de 460.889'94 pessetes; i la Caixa de Pensions, pel préstec sobre valors, per 260.000 pessetes. O sigui un total creditor de 710.889'94 pessetes.

En resum, la situació econòmica de la Universitat de Barcelona a finals de l'any 1934 era la següent:

HAVER	
Valor efectiu, en 31 de desembre, dels valors propietat de la Universitat	1.068.463'00
Relació de deutors	265.401'00
Remanent del compte del 1934	117.536'03
Relació de creditors	1.451.400'03
DEU	
Relació de creditors	710.889'94
Remanent	740.510'09

A través del que resta exposat es

PUERTO SANTA MARIA - CARTAGENA

Excursió organitzada per la humanitat amb la cooperació tècnica de "Viatges Catalònia"

- 1a. dia, 27 de desembre: Sortida al matí de BARCELONA cap a TARRAGONA i CASTELLÓ (dinars). A la tarda, continuació del viatge cap a VALENCIA i ALACANT. Sopar i nit a l'hotel.
- 2a. dia, 28 de desembre: Esmorzar i sortida al matí d'ALACANT fins a CARTAGENA (dinars). A la tarda, continuació del viatge fins a GRANADA. Sopar i nit a l'hotel.
- 3a. dia, 29 de desembre: Matí lliure a GRANADA. Esmorzar i dinar a l'hotel. A la tarda, continuació fins a SEVILLA. Sopar i nit a l'hotel.
- 4a. dia, 30 de desembre: SEVILLA. Esmorzar a l'hotel. Sortida cap a PUERTO SANTA MARIA (138 quilòmetres). Dinar. A la tarda, tornada a SEVILLA (138 quilòmetres). Sopar i nit a l'hotel.
- 5a. dia, 31 de desembre: Esmorzar i sortida cap a COR. DOVA (dinars). A la tarda, continuació cap a LINARES, VALDEFERAS, MADRIDEJOS i MADRID. Sopar i nit a l'hotel.
- 6a. dia, primer de gener: Esmorzar i sortida cap a GUA. DALAJARA i SARAGOSA (dinars). A la tarda, continuació del viatge fins a BARCELONA.

Preu: 290 pessetes, tot comprès

INSCRIPCIONS: LA HUMANITAT, "Viatges Catalònia" (Rambla Estudis, 31). Autocars Acero (Casanova, núm. 34).

Penals i presons

Els estudiants d'Esquerra Republicana fan present la seva adhesió al senyor Companys i ex-consellers

PUERTO SANTA MARIA

Puerto Santa Maria, 13 (Del nostre corresponent). Continuen rebent-se multitud de telegrams amb motiu de la reobertura de centres d'Esquerra. Darrerament s'han rebut, entre molts altres, els següents: «Ateneu d'Esquerra», de Gironella; «Casa Federalista», d'Agropoli; «Catalunya Autònoma», de Sant Joan de Vilatorrada; «República Republicana», del Prat; «Esquerra Republicana», de Montornès; «Comité comarcal», d'Esquerra Republicana; «Comité Socialista de la Terra Alta i la Ribera», de Jorba; «Comité de la Joventut», de Mora d'Ebre; «Centre d'Esquerra Republicana», de Puig-reig.

El senyor Companys ha rebut, del diputat Fabregas, el següent telegrama: «Amb molt de plaer i amb el tercer aniversari de la reobertura del tercer Parlament Català, rebem vos i companyia la meua ferma adhesió per a recomanar la tasca ambiciosa de la República i de Catalunya. Fraternal abraçada, Fabregas, diputat».

També ha estat rebut el següent telegrama:

demostra que les consignacions de l'estat foren invertides íntegrament als fins pels quals venien consignades: sosteniment de còmiques, material científic i despeses de laboratoris, Seminari i Centres d'investigació.

Quant a la quantitat global que la Generalitat lliura a la Universitat per a ésser invertida en les atencions que aquesta cregues convenient, no fou en el pagament dels ajudants i dels honoraris dels mestres i alumnes interns del professorat, dels establiments universitaris per a obrers i del nou personal administratiu i subvenció que feu indispensable el major volum que adquirí l'obra universitària, ingressos de matrícula, etc., sinó virtutem en la remuneració del personal docent: professors agregats, lliures i encarregats de curs, que el nou règim pedagògic exigia, en l'augment de beques i pensions i en la neteja i catalogació de la descurada biblioteca.

I, en fi, el presteig sobre valor tou dedicat tot sencer al pagament de les obres de reforma i habilitació de l'edifici i els jardins.

ELS JESUITES JA VOLIEN ELS GRUPS ESCOLARS

Abans d'anir, a la tarda, tres a quatre senyors, molt ben vestits i elegants, es van presentar a l'ajuntament amb la pretensió que se'ls donés possessió dels grups escolars que els ha atorgat la Gaceta com a heredes dels jesuïtes.

Magrat la bona voluntat del senyor Codola, el qual es donaria per molt satisfet de poder fer aquest servei als frares, no va poder ésser. Mancaven encara ordres de subjecció.

—Es que nem de correr abans no vingui un Govern que es repenis una mica — deia un d'aquells endotats senyors. L'ajuntament si vol donar escola als nens que ens pagui, afegeix.

antena

Llegiu LA HUMANITAT

La novetat d'aquí, hem escrit, la constitució del cas Molero i la separació de «Cot» del nou Govern. Arribaran manifestos. Ara vindran... ¿No us sembla que després del que s'havia dit i gallejat ha restat inèdita una actitud que sempre s'havia donat a la seguretat? S'ha desfet, el misteri... ¿I de dir a a Gil Robles? ¿Parlarà de l'enorme sacrifici que li costava poder deturar les vehemències de molta part del seu Partit? Aleshores demostraria quan lògiques i en les protestes republicanes per havéssim avaluat un republicanisme cedià, completament inexistente.

Lliga Catalana va negar l'ajut al ministeri i agraïa perquè volia restablir la normalitat, nomenar un President de la Generalitat que ocupés un alt càrrec votat pel Parlament de Catalunya, llibertat de premsa, restitució dels regidors populars als Ajuntaments i, prou, va dir Cambi. ¿Que es això de restablir progressivament l'Estatut de Catalunya? ¿Aquest Mauru — es deia el líder d'aquells trenta anys de no sabem què — s'ha cregut, és són veritablement contraris de la llei del 2 de gener i ens vol ajagar esmentant-la i suprimint-la, actualment!

Conviene esta prevenido — es orio. Solament. Obrera la forçació i un Govern presidit per un jefe de Acción Popular represente el final de las etapas previstas por la reacción para dirigir a España encuadrándola dentro de su ideología seudoradica.

En qué quedará, es o no es igual Gil Robles que un republicano? ¿En qué quedará, si han abstenido o no les masses obreres davant unes eleccions que han de dir si ha de Governar o no Gil Robles?

EL NEGUS DONA UN BANQUET AL PALAU DE DESSIE QUE VA ESSER BOMBARDEJAT

Addis Abeba, 14. — El Negus ha donat un banquet al seu palau de Dessie, a honor dels periodistes, metges de la Creu Roja i els consellers militars bergueses. Com es sabut, el país imperial sortí considerablement desperfecte pels bombardeigs italians; però el banquet ha tingut lloc en departaments no tocats pel bombardeig.

Les notícies que es reben informen que tots els menjars que es van servir al dinar, varen ésser preparats per cuillers europeus, i es va beure també xampany gèl. Els servidors del banquet anaven armats amb daga i pistola.

El segrestament del milionari cubà Castaños

L'Havana, 14. — Els segrestadors de multimilionari Nicolás Castaños han dirigit un ultimatum a la família d'aquest i en el qual comença perquè ordeni a la Policia que s'abstingui de practica investigacions, ja que de continuar aquestes el senyor Castaños seria assassinat pels seus raptors.

SOBRE LA CARTA MILITAR D'ABISSINIA

LES PROPOSICIONS FRANCE-ITALIANES

La majoria dels països membres de la Societat de Nacions es negarà indecissament a entre els anglesos, a retindre el tractat de pau elaborat en les converses franco-angleses sobre el conflicte italiotip.

La raó és ben senzilla. L'esdevenidor de l'organ de Ginebra consisteix a assolir la victòria i donar, per tant, afecte a l'article 16 del covenant, i l'aplicació de les sancions a Itàlia, compta l'embarcament dels petroli, tota vegada que prometi l'agressor amb la metalla del territori envaït.

El document base per a l'acord de cessació d'hostilitats entre Mussolini i el Negus, que ja ha estat presentat a Roma i a Abissínia, ve a ésser com segueix: Primer, canvi de territoris. A Etiòpia se li ofereix una sortida a la mar pel port d'Assab però l'emperador hauria de cedir als italians el territori del Tigre oriental, el qual s'estén cap al Sud fins al riu Gheba. Cap a l'oest s'estarien limitats per una línia divisòria que deixaria Aksum als abissins i Adoua als italians. En la frontera d'Ertracia amb la Bankalia també n'hauria d'ésser modificada amb avantatge per als italians. La frontera del Sud Itàlia anexionaria a la seva sobirania tot l'Ogaden i sobrepassaria el front de Ual-Ual i Gollan. Finalment els italians es retirarien una zona sobre la terra abissínia, compresa no les menys que entre el meridià 35° i el paral·lel 8°.

Les comunicats de la guerra no s'anyalen novetats dignes d'atenció. El comunicat italià no es menciona parlar: eres de nou al troc. El dels abissins notifica una victòria etiòpica a Deabu, al Nord de Makale. Per a acabar, esmentar que el senyor Sidney Bror, representant de la Creu Roja internacional, ha sortit cap a Dessie per tal d'efectuar una enquesta que comprovi el grau de totum latempat com pels italians en bombardejar l'hospital de Dessie en llurs dues darreres incursions.

SERVAND MEANA (Capità d'Aviació)

(prohibida la reproducció.)

La vidua de Dollfus segueix greu

Viena, 14. — La vidua del canceller Dollfus, que sofreix una greu congestió pulmonar ha estat traslladada a una clínica.

Els metges es mostren pessimistes.

La senyoreta Cristina Velasco, la gentil reina de les monestres d'alguns (Foto Centelles)

El Tribunal de Garanties Constitucionals acorda unànimement admetre el recurs contra la llei del 2 de gener i que s'assenyali la vista per al proper mes de gener

Madrid, 14. — El Ple del Tribunal de Garanties ha fallat en la seva sessió d'avui diversos assumptes de gran interès.

En el recurs interposat per les funcionaries leoneses d'Hisenda, el ponent senyor Ruiz del Castillo

es mostrà partidari de recabar el tractament expedient d'Hisenda d'alguns mitjans legals i aplicar-los a les Corts. Aquesta tesi havia estat sostinguda en el Ple del mes de novembre pel senyor Sbert, el qual es ratificà en la seva posició.

El senyor Alcon s'oposà a això proposat pels senyors Ruiz del Castillo i Sbert, i després d'una discussió s'acceptà per majoria, en contra del parer del senyor Alcon.

El Tribunal ha autoritzat l'obertura amb totes les garanties legals d'una caixa de «abans que el senyor Dencas posseïa al «Credito Lyonnais» de Barcelona, i que havia estat embargada a conseqüència del procés que es segueix contra el dit senyor.

Els valors i efectes que conté seran dipositats, a disposició del Tribunal de Garanties i a resultes del procés.

S'ha posat a debat l'admissió del recurs interposat pel senyor Marti Domínguez en representació del Parlament català, contra la llei del 2 de gener, que estableix el règim transitori a Catalunya.

El senyor Alcon cridà l'atenció al Tribunal sobre el fet que les Corts estiguessin tancades o dissoltes i no poguessin nomenar defensors, per la qual cosa aquest recurs ha de seguir la mateixa sort que els interposats contra les lleis catalanes i conve acordar la suspensió del tramit.

El senyor Martin Alvarez intervé i demana algunes aclaracions per a retorar la iniciativa del senyor Alcon.

El senyor Sbert s'ha oposat a la pretensió de suspendre el tramit. Ha fet un resum de la situació jurídica del Parlament català, suspès en la seva acció per la llei del 2 de gener, ha recordat que a iniciativa de la Ponència especial, de la qual formen part els senyors Sibat, Becerra i el senyor Sbert, s'ha acordat interposar per tal de saber si funcionava o no la Diputació permanent del Parlament català, i un altre de la Secretaria.

La contestació fou negativa, que el Tribunal dona com a bona. La situació de les Corts és toment distinta. Segons ha afirmat el senyor Sbert, en primer lloc no estan tancades perquè no hi ha decret que ho prevegui, ni acord del Congrés; però, encara que dema no estiguin les Corts són un òrgan permanent i aquests efectes constitucionals i la seva Diputació permanent les representa, encara que estiguessin dissoltes, fins que es constitueixi la nova Cambra.

Ha acabat el senyor Sbert invocant la conducta del Tribunal que admeté els recursos contra la llei catalana de Contractes de Comerç quan estava tancat el Parlament català. S'ha deia aleshores que aquest Parlament i una Diputació permanent i es tramitaven els recursos sense diàlar el termini. El Tribunal ha de donar el mateix tracte al Parlament espanyol i al català, si es vol que Catalunya mantingui la seva representació en ell i pugui contrariar la defensa de la seva tasca.

Intervingueren breument diversos vocals i el senyor Alcon no mantingué la seva proposta.

Finalment, ha estat admès el recurs per unanimitat, autoritzant-se el president perquè assenyalí en el mes de gener pròxim el dia de la vista.

També fou admès un recurs contra la llei de Guerra que acordà el coronel Capaz i altres militars, el qual recorre es diu al 1934. Han format un vot particular els vocals que votaren en pro del recurrent.

A prop de les dotze es signà la sentència contra el recurs interposat per l'ex-duc de Ferrara i altres, que se senyalà dia 14 d'ara per a la vista del recurs contra la llei del 2 de gener.

Les Corts de la República no han anat defensor per tal de raonar sobre la constitucionalitat de la Llei esmentada.